

Καὶ ὅμως ἀλλοῦ παίζει ἡ μαϊμού. Καὶ ἐκεῖ ἔπρεπεν αἱ ἐφημερίδες ν' ἀποστείλῃσι τοὺς συντάκτας των. Διότι θέλωμεν νὰ γνωρίζωμεν τί τελεῖται κατ' αὐτάς ἐν τῇ πραγματικῇ βουλῇ.

Πίπτει λοιπὸν ὁ Τρικούπης ; Ὁ ἐν θριάμβῳ εἰσελάσας εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ ἐνὸς ἔτους νῦν ἀποδιώκεται ;

Τοῦτο εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀγωνιῶντος καὶ ἀσθμαίνοντος, ἐνῶ δὲν ἤσθάνθη τὴν παραμικρὰν ἀγωνίαν διευθύνων τρία παρμέγιστα ὑπουργεῖα ὁ σιδηροῦς οὗτος ἔλλη, ὅστις θὰ ἦτο ἔτι θαυμασιώτερος, ἂν δὲν εἶχε μετὰ τοῦ σώματος σιδηρὰν καὶ τὴν καρδίαν.

* *

Καὶ τίς θὰ διαδεχθῇ τὸν κ. Τρικούπην ;

Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, τοῦ πρωθυπουργικωτέρου πάντων τῶν λοιπῶν, τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας, ἐν τῇ φουστανελλοφορούσῃ ἀκόμη αἰθούσῃ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὁ Κυβερνήτης κρούων γλῶσσαν καὶ γρόνθους καταδικάζει εἰς θάνατον τὸν κ. Τρικούπην, ἐνῶ περὶ αὐτὸν τὸ ἀρχαῖόν του κόμμα μετὰ θαυμασμοῦ ἀκροᾶται τοῦ φίλου του ἀγορητοῦ.

* *

Εἶχομεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς συνεδριάσεις αὐτάς, ἀφ' ὧν ἐξήρτηται τοῦ κυρίου Βυζαντίου ἡ διπλωματικὴ θέσις καὶ τῆς Στοᾶς ἡ φιλοπονία. Ἡθέλωμεν καὶ εἰς τρίτην αἰθούσαν νὰ μεταβῶμεν, ὅπου Δημητρακάκι καὶ Στέφανοι παραδείσια ὄνειρα πλάττουσι διὰ τῆς ζωηροτάτης φαντασίας των παριστῶντες ἐνώπιόν των, πρὸ τῶν ἐκπεπληγμένων ὀφθαλμῶν των, Δηλιγιάννην πρωθυπουργόν

μὲ ἑπτὰ περὶ αὐτὸν ὑπουργοὺς ἄνευ χαρτοφυλακίων—Ἀλλὰ προτιμῶμεν τὸ αἰφνίδιον.

* *

Προτιμῶμεν καὶ τὰς ποικίλας τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν ὑποθέσεις. Μᾶς ἀρέσει ν' ἀκούωμεν—τὰ ἔμαθες ; ἔφυγεν ὁ Κανάρης.

Καὶ τῇ ἐπαύριον.

— Τὰ ἔμαθες ; Δὲν ἔφυγεν ὁ Κανάρης.

Ἔως ὅτου λυθῶσι πρῶτον τὰ ζητήματα ἐκεῖ ὅπου παίζει σήμερον ἡ μαϊμού.

Διότι ἐνόσω ὁ κ. Τρικούπης διὰ τοῦ κ. Λομβάρδου ἀναγκάζει τὴν βουλὴν νὰ τυπῶν λόγους τοῦ περὶ τοῦ ταμείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐνόσω ἐπανέρχεται εἰς τὸν κ. Κουμουνδούρον ὁ πυρετὸς καὶ τὸ ὑποπτον ἀσθενικὸν ῥίγος μαραίνει τὸ γοητευτικόν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ μειδιάμα, μὴ περιμένετε νὰ μάθητε τίποτε ἄλλο ἢ ὅτι ὁ ὑπέρτης τοῦ κ. Λαμπруνοπούλου ἐθεάθη φέρων κλοπιμαῖα πράγματα ἐν Γορτυνίᾳ.

Σφίγγε.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΝΟΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΡΙΜΑΔΟΝΑΝ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΕΚ ΣΥΡΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ).

Ἦν Κυριακὴ ἐσπέρα. Ἡ κρίμα τῆς Σύρας εἶχε ὑπερπληρωμένον τὸ θέατρον. Διατί νομίζετε ; Διὰ νὰ ᾄδῃ καὶ ν' ἀκούσῃ μελόδραμα ; Ὁχι. Διὰ ν' ἀπολαύσῃ μουσικὴν ; Οὔτε. Ἀλλὰ ; Διὰ νὰ σφυρίξῃ. Ἐπλήθυναν ὅλοι καὶ ὅλοι εἰσιτήρια τριῶν

— Κόμη, ἔχεις πλοῖα καὶ ναύτας ; ἠρώτησεν ὁ Δόγης.
— Ἄν πρόκηται νὰ προσφέρω τι εἰς τὴν Δημοκρατίαν, πάντοτε ἔχω, Ὑψηλότητα.

— Δὲν πρόκειται νὰ προσφέρῃς εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἀλλὰ νὰ ἐκστρατεύσῃς σὺ αὐτός.

— Ἐγώ, Ὑψηλότητα ;

— Ναί, κόμη.

— Καὶ διὰ ποῦ ; ἂν εὐαρεστῇται ἡ Υ. Υ.

— Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

— Μὲ πέμπει ἡ Δημοκρατία ;

— Ὁχι, κόμη.

— Ἀλλὰ τότε ;

— Ἀλλὰ θὰ ὑπάγῃς οἰκοθεν.

— Δὲν ἐννοῶ, Ὑψηλότητα.

— Δὲν ἔμαθες λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοκρατίας ;

— Ὁχι, Ὑψηλότητα. ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἀναμειγνύομαι εἰς τὴν πολιτικὴν.

— Κρίμα, κόμη. Εὐπατρίδης, καθὼς σύ !

— Πάσχω, Ὑψηλότητα, κατὰ τὴν υγιάν.

— Δὲν εἶναι λόγος αὐτό. Ἡ θέλησις τῆς Δημοκρατίας εἶναι, πάντες οἱ εὐπατρίδαι, ὅσοι δὲν εἶναι ἀπασχολημένοι ἀλλαχοῦ, νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν. Διὰ τοῦτο θὰ ὑπάγῃς καὶ σύ, ὑποθέτω.

— Ἀλλ' ἂν ἡ Υ. Υ. μὲ διατάττῃ.

— Δὲν σὲ διατάττω. Θὰ ὑπάγῃς ἀφ' ἐαυτοῦ σου, κόμη.

— Ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ;

— Ἐν ὀνόματί σου.

— Πῶς ἐν ὀνόματί μου ;

— Τὸ σημερινὸν Διάταγμα, τοῦ ὁποίου ἔλαβον γνῶσιν πάντες οἱ εὐπατρίδαι, πλὴν σοῦ, λέγει αὐτολεξεῖ τὰ ἐξῆς. « Προσκαλῶ τοὺς εὐπατρίδας, νὰ καταλάβωσι δι' ἐξόδων των τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ». Σὺ λοιπὸν, ὅστις ἔχεις πλοῖα, θὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτήν. Καὶ ἂν δὲν ἔχεις, θὰ σοὶ δανείσῃ ἡ Δημοκρατία ἰδικὰ τῆς πλοῖα.

— Ὡ, δὲν δέχομαι δάνεια.

— Διατί, κόμη ; εἰξεύρεις ὅτι τοῦτο εἶναι πολὺ ὑπεροπτικὸν καὶ ὅτι προσβάλλεις τὴν πατρίδα σου ;

— Δέχομαι νὰ μοὶ πωλήσῃ ἡ Δημοκρατία πλοῖα. Διὰ νὰ εἶμαι ἐλεύθερος νὰ τὰ καύσω, ὅταν θελήσω.

— Δύνασαι νὰ πράξῃς τοῦτο, κόμη ;

— Εὐκόλως. Διὰ τοῦτο δὲν θέλω δάνεια.

— Λοιπὸν ἐπείσθης ;

— Θὰ ἦτο καλὸν νὰ εὐαρεστῇται ἡ Υ. Υ. νὰ μοὶ παράσχῃ χρόνον τινά, ὅπως σκεφθῶ.

— Δῶσε τὴν ὑπόσχέσιν σου τώρα, καὶ δύνασαι αὔριον νὰ σκεφθῇς, κόμη.

— Ἀλλ' ὅπως πράττει ἡ Υ. Υ. μοὶ ἤρπασεν ἤδη τὴν ὑπόσχέσιν μου, προτοῦ νὰ ἀποφασίσω νὰ ἐκφράσω αὐτὴν καθαρῶς.

— Νομίζω ὅτι δικαιῶμαι νὰ φέρωμαι οὕτω, κόμη, ἐν ὀνόματι τῆς Πολιτείας.

δραχμῶν ὅπως σφυρίζουν οἱ μὲν τὸν τερόρον, οἱ δὲ τὴν πριμαδόνα, οἱ δὲ τὴν πρίμαμπούφα. Οἱ μπούφοι! Καὶ δὲν ἐσφύριζαν ὡς τὰ σπῆκτα των ἢ ὡς τὴν πλατεῖαν, χωρὶς νὰ πληρώσουν τὰς τρεῖς δραχμὰς; Δὲν ἤθελαν οὔτε αὐτοί, οὔτε ὁ ὑποφαινόμενος ἀνταποκριτὴς Σας.

Δὲν ξέρετε τί πάει νὰ πῇ σφύριγμα, θέατρον, πριμαδόνα Λαμπρούνας! Αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ ξέρουμε ἐμεῖς οἱ Συριανοί. Σεῖς γνωρίζετε νὰ σφυρίζετε τὸν Τρικούπην ἢ τὸν Κουμουνδούρον, καὶ ἐμεῖς τὸν Βελφιόρε καὶ τὴν Διτζουβάνη.

Τὰ οὐράνια ἀνοίγουν εἰς πάντα Συριανὸν ὅστις δύναται νὰ καυχῇ ὅτι ἐσφύριξε καὶ αὐτός. Εἶναι ἡδονή, παράδεισος, λουκουμι, ἐξοχή Τρυγῶνος, Χαραδζής, γαῖδουροδρομία, κυνήγι. Ὅλα αὐτὰ περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ σφυρίγματος μιᾶς πριμαδόνας. Καὶ κατ' ἄλλα. Ἐν σύριγμα χρωματίζει τὴν Σύραν. Ἀμέσως ἡ μία παρεία τῆς γίνεται ἐρυθρὰ ἀπὸ πείσμα· ἡ ἄλλη ὡγρὰ ἀπὸ ἀπελπισίαν. Διαιρούμεθα εἰς δύο κόμματα. Τὸ ἐν ἀναγορεύει τὴν διαμφισβητουμένην πριμαδόνα εἰς Βασίλισσαν. Τὸ ἄλλο ὀνειρεύεται ἀμέσως μεταπολίτευσιν.

Τώρα ἐννοεῖτε τί σημασίαν εἶχε διὰ τὴν Σύραν ἡ ἐσπέρα τῆς Κυριακῆς. Εἴχομεν διαιρεθῇ εἰς δύο κόμματα. Οἱ μὲν εἴχομεν δεχθῇ τὸν πανσυριγμὸν. Νὰ συρίζωμεν δηλαδὴ ὅλους. Οἱ δὲ ἤθελον νὰ συρίζουν μόνον τὸν τερόρον καὶ τὴν πρίμαμπούφα. Ἀδικία, τὴν ὁποίαν δὲν συνεμερίζετο ὁ ἀνταποκριτὴς Σας, ὡς μὴ ἀποβλέπων μόνον εἰς σάρκας, ἀλλ' εἰς σάρκας χρωματισμένους ἀπὸ λάρυγγα, καὶ στοιχηματίζει διὰ τὴν σαρκόγλυπτον πριμαδόνα ὅτι τοιοῦτο πᾶγμα δὲν εἶδε ποτέ τῆς.

Εἴμεθα τέλος πάντων ἐντὸς τοῦ θεάτρου. Ἐπὶ κεφαλῆς μας οἱ Συρικταὶ ἔχομεν τὸν Β'. Ἀστυνόμον κ. Μολοχάδην. Σὰς φαίνεται τοῦτο παράξενον. Ἀλλὰ λησμονεῖτε ὅτι εἴμεθα Συριανοί.

Ὁρχήστρας εἴχομεν δύο. Ἀρχίζει ἐκείνη· ἀρχίζομεν ἡμεῖς! Ἀρχίζει ἡ Ἐπιτροπὴ διαβεβαιόουσα ὅτι ἐπηλεγράφησε διὰ νέον τερόρον· ἀρχίζει τὸ κοινὸν νὰ διδῇ ὅρκον πίστεως ὅτι δὲν θὰ σφυρίξῃ ἀναπετάσσεται ἡ αὐλαία· βγαίνει μιὰ φωνὴ ὁ τερόρος, ἄλλῃ μιὰ ἡ πριμαδόνα, καὶ μυρίους συριγμοὺς τὸ κοινόν. Ἀρμενίζομεν.

Ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὀρίζοντα ἡ λευκὴ σημαία τοῦ Λαμπρούνα. Ἐπαναλαμβάνει ἰταλιστὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 θεωρείου ὅσα ἡ Ἐπιτροπὴ εἶπεν ἑλληνιστὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 θεωρείου. Μία παρέα εὐθυμεῖ εἰς ἄλλο θεωρεῖον, φωνάζουσα, γελῶσα, θορυβοῦσα, ξεκαρδιζομένη. Λαμβάνει τὸν λόγον τὸ κοινόν, καὶ λαλεῖ εἰς ὅποιανδήποτε θέλει ἕκαστος γλῶσσαν. Κουλουδάχατα.

Ἀνοίγει μία θύρα θεωρείου βροντωδῶς καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος:

Ὁ Ἰωάννου. In Scena, Lambrouna.

Λαμπρούνας. Cosa fare?

Ὁ Ἰωάννου. Μίλα, βρε ἄδερφέ, ἑλληνικά.

Tableau!

Καταιγίς. Ἡ οἰκογένεια Λαμπρούνα, μὲ τὰ σκυλιὰ, τοὺς γάτους, καὶ τινὰς ἀποσκευὰς τῆς, πηγαινοέρχεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς κοπτομένη. Ὁ δικηγόρος Ποσειδῶν δέσεται ὑπὲρ τῶν Κυριῶν. Ἄλλος δικηγόρος, ὁ Ἀλεξόπουλος, ζητεῖ νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν τάξιν ὁ συρικτὴς ὑπαστυνόμος. Ὁ πρῶτον Βου-

λεὺς Καράλης ζητεῖ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν. Ἡ πλατεῖα μεταβάλλεται εἰς θάλασσαν συγκινήσεως, καὶ ἡ ὄροφς εἰς οὐρανὸν συριγμῶν. Κακὸ μεγάλο!

Τραγωδία. Συγκρούονται δύο ἀρχαί. Τὸ τέλος βεβαίως δὲν θὰ ᾔηαι καλόν. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Βερροϊόπουλος ἐπιπλήττει τὸν ὑπαστυνόμον Μολοχάδην. Ὁ Μολοχάδης, καθὼς ἀστυνόμος, πράττει τὸ καθήκον του καὶ ὑβρίζει τὸν Βερροϊόπουλον. Αὐτὸς ἐκδίδει ἐνταλμα συλλήψεως· ἐκεῖνος συλλαμβάνεται καὶ φυλακίζεται.

Α'. Πολίτης. Ὁ Ἀγκᾶς, ὑπερασπίζεται τὸν Μολοχάδην. Πάρτον καὶ αὐτὸν μέσα!

Β'. Πολίτης. Πάρτον καὶ αὐτόνε.

Γ'. Πολίτης. Μέσα τὸν κ. Φόβος καὶ τρόμος.

Σιωπὴ πένθους. Ἡ παράστασις ἐπανέρχεται. Καὶ κηδεύομεν οἱ Συριανοὶ μέχρι τέλους τὸν Χορὸν Μετημφιασμένων τοῦ Βέρδη. Τὰ πρόσωπα τοῦ μελοδράματος τὰ γνωρίζετε: Μολοχάδης, τερόρος. Ποσειδῶν, πριμαδόνα. Βερροϊόπουλος, μπᾶσο προφόντο, ὁ Ἀγκᾶς, τενορίνας. Τὸ κοινόν, κόρο.

BEC.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ Α. εἶναι περίδοξος διὰ τὰς οἰκονομολογικάς του γνώσεις. Ἡμέραν τινὰ ἀποφασίζει ν' ἀγοράσῃ ὑποδήματα. Διευθύνεται εἰς ἓν ὑποδηματοποιεῖον, οὗτινος ὁ κύριος τῷ παρουσιάζει πλείστας ποικιλίας τοῦ εἶδους του. Ἐπὶ τέλους ὁ Α. ἔκαμε τὴν ἐκλογὴν του.

— Κύριε, τῷ λέγει ὁ ὑποδηματοποιός, αὐτὸ τὸ ζεῦγος εἶναι πολὺ μεγάλον διὰ σᾶς.

— Πόσο κοστίζουν τὰ μικρότερα; ἐρωτᾷ ὁ οἰκονομολόγος μας.

— Τὸ ἴδιον.

— Ἀμ' τότε καλλίτερα πέρνω τὰ μεγάλα.

Ὁ ἔμπορος Α. ἐνησχολεῖτο ἡμέραν τινὰ νὰ πείσῃ μίαν πελάτιδα περὶ τῆς ἀξίας πενήμιου τινὸς ἐσθῆτος.

— Καὶ τὴν νομίζετε κατάλληλον διὰ πένθος; ἐρωτᾷ ἡ πελάτις.

— ὦ! κυρία μου! Καὶ ἀμφιβάλλετε; Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι ἐὰν ἡ σύζυγός μου ᾔτο χήρα θὰ τῆς ἡγόραζον ἀκριβῶς μίαν τοιαύτην.

Ὁ νεαρὸς δόκιμος ἰατρός Π. ἀνέλαβεν ἐσχάτως τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου πρωτευούσης τινὸς Ἐπαρχίας. Πλήρης αὐταρεσκείας πρό τινας, ἐξετέλει τὴν συνήθη πρωτὴν ἐπίσκεψίν του.

— Πόσοι ἀπέθανον σήμερον; ἐρωτᾷ τὸν Νοσοκόμον.

— Τρεῖς, ἐξοχώτατε.

— Τρεῖς; Πῶς εἶναι δυνατόν; δὲν ὑπῆρχον πολλοὶ ἀσθενεῖς. Ἐγὼ ἐνθυμούμαι ὅτι δὲν διώρισα φάρμακα παρὰ μόνον διὰ τέσσαρας.

— Μάλιστα ἐξοχώτατε· ἀλλ' ὁ ἓνας δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ πάρῃ.